

לען ר' יין משלוי המשען

עג באר הגולה

מד אסור שנה בתפלין, וכו סעיף אחד:

א ברכות כנו ושהה א' זמן שחתפלין בראשו או בזרועו אסור לישן בהם * אסלו שנות (א) עראי, ^ב אלא אם תווים עליהם **ב** ב שם בקדשה

שער תשובה

[ל'] המלחתנְךָ, עבַרְתָּ. וְקִידָרְתָּ קֶסֶם מְפַבֵּץ דְּמָלְכוּת וְכֶמֶתָּם שִׁישָׁה גָּתָם שְׁמָךְ
אֲדוֹן לְעֵין וְחַתְּנוּ פִיךְ אֶם אַזְרָק לְגֻסְטָה לְבָהָרִים, וְקַדְמָנוּ לְקוֹדָם כְּלִים שְׁלָל עֲזָרָה,
סִפְרָן וְרַבְבָּשׂ קְמַץ קְפֻהָה בְּצָדָר וְמִשְׁעָן שְׁמָשָׁן שְׁמָשָׁן לְמִתְּחַזְקָה
מְפַבֵּן וְתַחַק אַלְיָסָם אַזְוֹתָה שְׁלָל שְׁמָשָׁן צַיִן, וְקִידָרְתָּ קֶסֶם הַשְׁמָשָׁן לְפִי שְׁמוֹאֵל חַקְיָה
וְלֹא בְּיַדְתָּ, וְקַדְמָנוּ דְּגַזְמָן שְׁלַמְבָשָׁן בְּמִזְמָקָה שְׁבָרָבָה שְׁמָהָה בְּגַלְעָן אַזְרָק רַבְבָּשׂ
שְׁלָמִיהָן כְּלִי בְּחֻזָּקָה. בְּזַן שְׁתַחַתְּמָקָה נְבִיטָה בְּפַעַם פְּלִיקָם, וְזַן בְּסִינָן רַבְבָּשׂ
רַוְזָה לְמַלְעָן וְלַמְּרוֹן וְלַמְּרַגְּן שְׁמָרָה, נְמָיָה: (ל') המלחתנְךָ, מְשֻׁמָּע אַפְלָו
בְּפִיסָּת לְאַבְנִים, אֶבְלָל לְשַׁתְּחַיָּן בְּבִיה אֲזָרִיא אֵם הַמִּכְיָן שְׁרֵי אָף לְקַרְבָּבִים, נְמָיָה.
וְקִידָרְתָּ בְּגַדְתָּם אַגְּרוֹן דְּבָל נְגַנְיָה אַזְרָק אֶל בְּתַפְלָן שְׁלַבְבָּן לְלִי סִוְם
בְּחַדְרָה לְפִתְרָה וְבְגַדְתָּם וְסִילָן מְחוֹרָה גַּדְרָה וְסִילָן מְחוֹרָה גַּדְרָה, מְהֵרָה אֶם
בְּחַדְרָה מְבֵיאָה קָאָסָם לְפִתְגָּנִין אַפְלָלוּ בְּבִיה שְׁבָשָׁה, מְהֵרָה אֶם
לְכָנָס לְלַשְׁתִּין וּבִרְתָּ. לְרַבְבָּה אַגְּמָה נְקַט לְמַשְׁתִּין אַפְיָס שְׁהָרָה פְּרִיר שְׁלָל אַפְרָת
אַסְרָר לְפָנָס וְבִשְׁ שְׁלָא לְבָרָה, נְמָיָה: (ט) בִּימָיו, אֶבְלָל לְאַבְנָה בְּשַׁטְּבָנָלְוָו פְּנִי
שְׁשַׁבְּרָיךְ לְקָגָם בְּהַכְּמַשְׁ סִינְוָן, וְוְקָאָל לְבָאָנוּ יְנוּצָהָזָה בְּיוֹ שְׁמַוְתִּי בְּבִיה
קְבוּשָׁ מְפַקְדָּה שְׁוֹשָׁה אַרְקָדָו מִישָׁבָ. קְסָבָ קְרַמְעָז סִינְקָן נְטָה רַטְקָרָה לְפָנָס בְּתַפְלָן
לְפִקְדָּוָה בְּפַקְדָּפָסָה אַפְלָלוּ וְשְׁמָקָם קְסָבָ פְּטַבָּע לְקָרְבָּא, וְטוּבָ לְכָסְתוֹן בְּכַזְבָּא, וְאָם
רַוְזָה כְּלִי בְּחֻזָּקָה. בְּזַן שְׁתַחַתְּמָקָה נְבִיטָה בְּפַעַם פְּלִיקָם, וְזַן בְּסִינָן אַפְלָו

באור הלכה

טַבָּאָרְוִיאָה, בָּמוֹ שְׁמַחְבָּה מִלְמָדִיָּה וּבָנוֹ יְתָהָר, וְלֹא גָּדוֹל מִעֵדים פְּרוּרִים אֲוֹ נִיר מִשְׁמָרָה? לְכִיּוֹתֶם בְּאָבָרֶר בְּפִינְעָן פְּרִי דְּרוֹן בְּצָוָה עַיִשׂ. וְאַפְּנִימָר דְּלָמְגָן הַזָּה אֶל קְסָלְקִין בְּזָה בְּכָבֵל גַּמְגַל מִגְּבָרֶת קְלָשָׁין, וְזָה לְאָסָר טַעַם סְפִּירְלָטָם מִתְּמָא בְּיַן דָּרוֹן בְּצָוָה. וְזָה אַנְיָן, דָּאמְבָּן אֲוֹ שְׁרִיקָלָט אֲגָר קְעָפָר אַגְּרָבָן דְּבָן בְּצָוָה, וְאַפְּלָלָל קְבִּרָה פְּקָר אֵיל אָנָו בְּצָוָה. וְזָה אַנְיָן שְׁפָא יְתָהָר בְּקָה, וְאַסְמָן אַשְׁר בְּגָהָה לְאַל קְשִׁישָׁן שְׁפָא יְתָהָר וְיְמָרָה: * אַזְּאָלָן בְּצָוָה, עַזְּנָן טְלָשָׁה בְּרוֹרָה פְּהָה שְׁצָעָנָבָה בְּשָׁם קְרָטִיעָה לְהַלְלָן קְרָטְבָּאָה. וְבָסְטִיקָן תְּפִיחָהוֹר, וְבָכָר אָוֹר בְּרוֹחָגָר בְּגָרוֹב לְאָוֹר מְלָשָׁע קְרָטְבָּאָה, וְבָסְטִיקָן תְּפִיחָהוֹר לְאָזְבָּר בְּבִיתְהַפְּכָה לְפִי זְרוּבָּוּ שְׁלָא לְבָעָד נְבָקָר וְתְּפָלָן בְּרָאָשׁוֹ; וְמְשָׁפָט בְּנָן אֶסְמָן הוּא חָאָתָה מְתָלָק בְּנָן אֶסְמָן עַזְּבָּעָד לְהַלְלָה שָׁמָ. וְזָהוּ יְשָׁלָשָׁב אֶחָד קְשִׁית נְפָנִים אֶגְבָּסָק בְּקִיְּזִין קְשָׁוָן טְפִיחָהוֹר דְּהַלְלָן. בָּמוֹ שְׁמַחְבָּה סְקִין מִתְּפִיחָהוֹר, וְגַרְגַּלְגָּבָד דְּלָמְגָן דְּקִירְיוֹתָה לְאַל סְקִילָיָן בְּנָן סְמָלָךְ אוֹ גְּוָדָר. בְּגָבְרָהוֹת כְּדָעָב, לְעַנְנָן הוּא קְסָלְקִין בְּנָן וְאַפְּלָלָן לְמַשְׁחָנָן מִזְמָ. רְזָחָה לְוָרָר, בְּגָבְרָהוֹת יְאָוָבָר, וְבְעָפָר תְּחֻזָּה דְּלָקָא מִשְׁוּם יְצִוּוֹת, וְכַלְלָעֵל קְבָּסָא אָבָ: * בְּבִיטְחָהְבָּא קְבָּעָן.

ג'רמן: ט' (ט') לורפא לאח' ו' (ו') לברק בו תחוללה, ואין ערך למלין או הפלין. ועבדה הר' ברופא, והוא מופיע בכל אלדים (ט'':).

קצת מה הסדר ערך

(ג'ו) לבחישישודה; (ט'ו) קגריאברקעס; (ט'ו) קאגזאברקעס. וענין בפערמיגרים דאפעלאן בעיון פפסא שביבית. וסיגריז'ו פחיד זיךראביז'ו משפטע לסקול: (ט'ו) אללה רעה:

Tél (France) : 01.80.91.62.91
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32
contact@torah-box.com

יום ה' יי"ח תשרי תשע"ז - (י"ט כ' תשרי חורחה שישי שב"ק)

ההלכות תפליין סיימו מד מה

כבר הגולה 146

סודר (ולא **קיפה**) (ב) עמו אש (ג) *ליישן בְּהַם (ד) שנת (ה) עראי. ובצד הוא עוזה, מים ראמו (ח) בין ברכיו והוא יושב ונישן. **היו** חפליין ברוכין בידו (ו) מפָר ליישן בְּהַם אֲפָלָה שְׁנִית קְבֻעַ, וְרָם אָוֹחֵן בְּנִידּוֹ וְרָאֵם בְּרָכִים בְּנִידּוֹ, (ז) אָסָר לִיְשָׁן בְּהַם אֲפָלָה שְׁנִית (ח) עראי: הaga ודווקא בשאלה בלא נתקען, אבל בברכהו (ח) בכל ענן (ט) שרי (כii בשם העיטור):

מה דין תפליין בבית הקברות ובבית המרחץ, וכו' ב', סעיפים:

*אסור לפגנס (א) בבית הקברות או (ב) בתוכך ארבע אמות של (ה) קת ותקפלין בראשו לענין לרשות. איןames הם מקרים (ג) מטר: ב' בכבוד (ה) שפערץ, (ד) בית הקցון שבבל העומדים בו

פָּאָר הַיְטָבָה

גשנה ברורה

ונזכר שיש פולין עליון ולא יבוא לסתות: (ב) עמו אשה, אבל אם לא אשתו עמו (כ) אסורה, גוננה שפאה ושפוש בקון: (ג) ישן בקהם. ולא קחשיב להעדרתן אלא בשארו עומר בשוחוק וקהלות-אר羞: (ה) אבל קשוחה עוסקת במלאתנו ואנחנו מושגין מפש אין זה נורא שפונה מזבצת (ז) אם לא שפטריך והעטו קליקן לזרבי הגוף עד שלובבו קשוחה נדעתה (ז) מיראת שפאים מפקת טרכטן. וכן קשוחה לאן שוכם פבלין קשוח נולם. ומכל מקום מונה מן ספקחן שיהה רעתו תמיד על קהפלין קשוח נולם. והוא קשוח יסית ועתו מנקן למשוך במקשיבות רעות, שפטעם קשוחה חיב למשמשו כל שעה שליא יסית ועתו מנקן (ב'ח). וולת קשוחה מפקלה ומלפוד אין ארין למן דעתו בההפלין: (ד) שנתן עבדrai: (ו) ואין שער לו. וכן אוורדים, כדי להלך קי אפה, והוא קשוח ס"ו משעה בקירות. וכן פסק בקר"א בבאו ר' באבורה: (ה) בין ברינו.

קשוח לאו כי (ו) תישנן שפאה נבוא להשתקע בשעת קבעו: (ו) מפרק קיטשין באה יפלו מדרויו: (ז) בכל ענן שער. דאפס לאם יפלו על קשוח עין חיש פל-קברן. רענן בבאור הגר"א שchetב דרווקא אם הבונק מחנץ טפח זו חשב חצאה להנטיק בינו לאברהם:

א (א) בבית הקברות. ואפללו הוו ד' אמותות של מוקום פתקלטלת קברים גמישין אסדור או ליאא מהאה מספקת בעיניהם. וכאילא ברוב בתיר ואטרו: אסדור לילך נהר ד' אמותות של קבר או של מות, דעת הפגאנ-ארכנעם דכא לאטני דמקומות ביית-הקברות ולפניהם אסדור אפללו רוחוק ד' אמותות מן קבר, ונש מקלון בזיה. וען באור כלבה, ובאמעץ בית-הקברות שיש קברים סכיב גראה דיש להחמיר אפללו רוחוק ד' אמותות מן קבר, מה שאין בין בסוף בית-הקברות דאין שם קברים נס דהאטה מאירע לאקברים. אין להחמיר מדרנא בוחוק ד' אמותות מן קבר. ואנ-על-פייכן ניכון שלא יכנס בוחוק ד' אמותות מן קבר. ואנ-על-פייכן ניכון שלא יכנס בוחוק ד' אמותות של איזה גבר בליל רצעת: (ב) בוחוק ארבע אמותות וכבר. ובמב הקערת-זקנים, דכל אותו עקר שקיימת מנג בוחושב כד' אמותות. עין שם). ואפללו קבר של קען שגדון לא הגיע לכל מנות, אפללו קבי אין לבנס שם בתפלין בראשו ממשות "ל-גע לערש": (ג) מטר. ואנ-על-פי שגב קרצועות תחינה מוכחות. לפיכך אן-על-פי שפרק לבנס בתפלת של יד לכברה הוואיל והוא מכסת, ארך לעמר ברכערעה שעל אעבעו שותהיה גסיבן מכפה ט"ז: ב (ר) בית החיצון. שדרומם היה (ט) לאחר שלבשו חולוק ביפוי האמציע

שער הצעיר

(3) אֲקָרֶא: (2) פְּלִמְפֵרִי רַבְנָגִי יְתָה וּקְרָשָׁקְיָא בְּחַדְוָשָׁרִי דְּסָבָה וּרְאוֹרָא שְׁנָה. וְצָעֵן לְזִילְבָּסְטִין כִּי בְּשַׂעֲרִירִיקְשָׁבָה: (4) בְּקָרְבָּא: (5) צָעֵן בְּאַרְבָּה
 (6) קְאַרְבָּהָבָקָה: (7) בְּקָרָא: (8) דְּשָׁעֵי:

ג לשון ר
ד אסלאם
ד אשע לאם
בנטרא
רומני פ

א. קבוצות ייח ב-כיה
לטיה (בן פָּאָה
ברשותן טרנס-א.
ג. גראם ג.

סודר יולא קיפה (ב) עמו אשה (ג) יישן ביה
ברכביו והוא יושב ונישן. ^ה היו תפליין ברוכין
ואגנים ברוכיים בידו, (ד) אסור לישן בכם אָפַת
(ח) בכל ע

מה דין תפליין בבית הק

א *אסור לננס (א) בביה סקרנות או (ב)
לעג לרשות. איןם הם מקרים (ג) מות
באר

(ה) עראי. לא משיב נפקח נרעת אלא פשׁוחה טורד משוחק או בקלהות ראש, טהרה
ומים מצהה כן ספקר שלא סיט וחתנו כלל, בירת. חיל סדריר עזזה: לא משיב
נקה הרעת אלא בשעופר בקלהות ראש ובשוחק, אבל שפצע פגציין אוינו שפצעה נק
בקלהות ואנחנו נתקבבנו אזין והוא נגעה נפקח נרעת, לאזורה צעף אָפַת
דאפרון בשפט יוזא און בתפלין עש עם תשחה ורור. עיש, שואו היאל וסוחה סן
ספקר וזה שלל: סיט דעתו מקט קלל לא תחשין שיאיא מקט בשחת לרורה, עין זיד
אךן. וכזרוי ויל קהדר קאד בנה אפלל בטעמ תפלה, זולת פשתת תפלה ייח
ושפעה פולמה, עמייא: (כ) עראי. וחשין שיאיא יפלל סיד, עין בעי קהדרים פיד
מחית, וzechaber גדרליזן מטב שיט וויל: ואינו אומר שעד כלהון לא נקצתת בגמו שלחנ
אל לא האג לה בפרק שלשן ורכי עיש: נזהה לאחסונית מונה לך אודח זבור, כה
ברכותךך כב עיר. עין פקה הרי מא עיב רודין: (ג) פורי. וועל סי' ס סיק במשיש:

באור הלכה

חולצות תפליין סיינן מד מה

כיאורים ומוספיים

ולמשמש במצווה כshawor בקריאת שם י'ובתבثم על מזוזות ביתך, כתוב הבית יוסף (ס"י כד ד"ה כתוב הריר דוד) בשם שוויו הרב"ש (חביב סי' תפו) שאיתנו צדיק, כיון שלא אמרו למשמש אלא בדבר שהוא לובש בו ומוזמן לפניו, ולא כמה שקבוע בכותל, ועוד, שהטעטם בעיציות הוא כיון שבתוב בו יוראים אותו כדי שיביאו לידי וכירה, וכן בתפילהן כדי שישיה ורוי בון, וכן כתוב בשוויו הרשביש (ס"י כו), והביא שהשואל כתוב עד טעם, שיציעית ותפילהן הן חותת הגוף, אבל מזווה היא חותת הבית.

(ג) ובוגדר חוווב זה למשמש בון כל שעונה, פירש לעיל (ס"ר בח סיק א), שהוכנה בכל שעיה שנזכר בון.

לולרבר אם ישן בערך שעיה, אבל אם ישן על מיתחו שנית קבע צריך לחזור
המשכיב ס'ק ז' קייליש אופרים, בני מלוך ק' אפתה, והוא מלך ס'ז מושגה בקרווב, וכן
פסקת גאנ'א באאוורא¹,
(8) אכן לא גבי שינה חוץ לסוכה כתוב לקמן (ס' חרלט ס'ק יא)
שפחות משיעור הדילך מאה איננו נחשב אפלו לשינת עראי.
ולגבי המוסיק בשנית עראי באומצע סעהתו שבתב השדרע לקמן
המשניב שם (ס'ק מה) שנית עראי היה בשנאנס בשינה ואפלו
אם ישן בערך שעיה, אבל אם ישן על מיתחו שנית קבע צריך לחזור

ולגנון ברכת על נטולת ידים לאחר השינה כתוב לעיל (ס"ר ס' סק' ל'ד) שאפילו בלילה אם יש פחד משתן נשמן לא יברך. ובביהיל שם (סט'ז ד"ה ז'ר) הביא מוחלקת כמו הוא שיעור שתן נשמן שיש אומרים שהוא שלש שעות ויש אומרים שהוא יותר וחצי שעיה ויש אומרים שהוא מעט יותר משלאש דקות. וכן לאכרי ברכות אלקו נשמה והטובור שינה, כתוב במשיבך לךן (ס"י מו ס'ק ב'ד) שאם ישן בלילה שתן נשמן לכל הדעות צריך לברך אותן. והקצושיע' (ס"י ב' ס'ח) כתוב לעין נטילת ידיים לאחר שינה, שאם ישן ביום שתן נשמן שהוא חצי שעה יטול ידיים, וכן כתוב הקצתות והשלתן (ס"ב בד"ה ש' ס'ק א') שכיוון שספק ברכות להקל ייש להגוי כבפי הדעה הממוסעת שהוא חצי שעה. וכן כתוב בשורת אוור לעזין (ח'יב פ"א תשובה ז) לגבי שנות הלילה. וכן דעת הא"ר ח' קנייסקי (דעת גננתה עמי' קפה) לעין חיק נטילת ידיים בברכה [לעת הרא"ש] שהדברו רבינו ח' עמי' קפה בטל.

ולענונן שנית קבע ביום שנחלהו הפסוקים בשוע' לקמן (*ס"י מוסר*) אם צריך לברך אחריה ברכות החוראה, דעת האדרת' (לוד' ארץ ישראל חוץ') ששיעור השינה הוא שتن' נשמיין, והגרשין' אידייערבך (הילכות שלמה הפלגה פ"ז ס"א) הורה לברך שנית קבע גלגוללך, שאם מושב באיו ששה מילון אפרהה ברכות החומרה.

ודעת הנורה'פ שיברג (תידושי בתרא סי' קעט סי' מ"ה), שלשינה
קבע אין שיור בזמנן כמה ישן אלא תליו הדבר בכוונתו, שם
במוחיליה היטה כוונתו לישון שינת עראי בלבד או אפילו אם ישן
על מנתו הרוי זו שינת עראי, ואם בזותו לישון שינת קבוע אפילו
אם לבסוף התעורר לאחר זין קצר נהשך הדבר בהתאם הרעת
וכשנרדם על כיסא ברוך כלל הוא שינת עראי, והווסף הנורה'פ
шибרג (עהר), אهل ברוך עמי (תנ) בהגדרת שינת קבוע עראי,
שוראו יש פעמים שמחבקון לישון ונחשב לעראי, ורש שין אפילו
שלא על גבי מנתו ונחשב קבוע, שם דעתו לשאקו בשינה
גמורה ועמוקה גם אם אינה על מנתו נחשבת לשינת קבוע, ואם
המשר במילואים עמוד 9

סימן מד

אstor שנה בתפליין

וילא קשיב בקצת הדעתו אלא בשהוא עומד בשוחוקו וקלות-ראשו
וכיו, ומכל מקרים מזויה מן הבהיר שיהיא דעתו תמיד על הップין
ושלא יסיח דעתו מהן למשך לתקופה ממחשבת רעות, שטחים
והה-זבב להנטישו כל שעה(8) שלא ברוח נצנץ ממנה.

(ו) ולענין לעצת ליבור בחטפיין סמור לבכינית השבת, כתוב הטור
(ארוח סי' רנב) שכינן שאסורי להסיח דעתו מהן, לא ישכח זיכון להזכיר קודם השבת. וכבר הרכבי משה (שם אות ט) שכינן שאסורי להסיח דעתו מהן על ידי גלגול ראש כלב זיכון תפנית.

(ב) ושוחוק הנחשב להישח דורעת, כתוב המור וקציעה שהוא ווקא
 שוחוק שיש בו קלות ראש, אבל שוחוק של מצוה איתנו היישח הדעת,
 ולגביה סתום שוחוק של רשותו, הסתפקן. ומימין לדבר בהן בדברים
 בטלים, כתוב המשניב ליעיל (ס"י ל' ס"ק ז) שיש לאיזה רבך, ביוון
 שמלאבד איסור דברים בטלים הוא גם בא על ידו זה לידי היישח
 הרבעה.

(3) וכן שלגבי אבל כתוב לעיל (ס' לח ס'יק טו) שבשעת הבכי עירך להלן מועליו התפלין, וחין לדבורי השורע שם (ס'יט) שון באיסור היחס הרעות בתפלין, ומכך מושמע שגם באבל הטעם הוא היחס הרעות, והרי שם אין מרכיב של שחוק וקלות ראש, ביאר התפארת ישראל (זדים פ'ב יבן אות ל') שכן האיסור בעצם הסחת דעתו מההתפלין, אלא שהוא מחייב הסחת הרעות יבוא לעשות דבר שאנונו הנון כשהוא לבוש בהן, כגון להיכנס לቤת הכסא, ויש לחוש בכך גם בשעת בכוי וומסתף. והערוך השולחן (ס' לח ס'ז) ביאר, שהיחס הרעות האסור בתפלין הוא כדי שלא יבוא לידי קלות ראש, ועוד מושום שכשלא נשבר והוא בעצבות אינו יוכל להזמין בשמה של מצוה שצרכיה להזמין בשעת הדוחן, והמהרים בגעט (ביאור בהלכות קטנות שבמודoci ד'יה תפולין) כתוב, שאמנום אבל החורי בעדרי אינו עובר באיסור על הסחת דעתו, מ"מ בשםיח דעתו מההתפלין אינו מקיים את המועטה, ומוצע להניחן בחומר. והעמק ברכה (תפלין אות ה) ביאר, שיעיר האיסור בחיסוך הרעות הוא ממש שבקין אינו עומד ב对照检查 של יראה, ולכן גם המ茲נישר שאנונו ב对照检查 של ראה פטור בתפלול.

4) ובטעם הדבר שאסור להסיח דעתו מן התפילין, כתוב האש"י ישראל (שבת יב, א-ד"ה והיה) שאין זה מחותמת ביזור התפילין, אלא משומש חיזוק מצות הנחת התפילין, ובשעה שמשיסח דעתו מוחן אותו מכךיים מוצעה זו, ורואה בהעלה הקומתת, מהו שימושו מודריאנו בענין האיסור.

ו' וכשומונושם בתפילהן, כתב לעול' (ס"י) כה ס"ק ג' שמשמש בשליך ותחליה, כיון שהוא סמוכה לו ואנן מעוררים על המזמות, והמנוג לגשך את היד שבה משמש בתפילהן לא הוחכר בדרכיו, והערוך השלחון (ס"י ס"ק י') כתב ששש דושקיטים את היד שבה משמש בתפילהן, ואיתם עיקרי והחורי אודם (בליל יד טפיו) והקצושע' (ס"י ר' סי' י') בתבוי, שנשאך את היד שמשמש בה בתפילהן. ובפתחו של שערים (על שער אפרים שער י' סי') בראר, עליל ידי הנגעה בתפילהן נאילן נדבק ליד רוחם של קוזשה. והנרש"ז אוירברך אשר ישראלי פ"כ הע' ל' היה נהוג ליתין את הרעותות או את הטלית על התפילין ואוותן היה מנשך. ולענין נשוך העצית, ראה מה שכתבנו לעיל סי' בר ס"ק ד.

מילואים הלכות תפליין סי' מ

המשך מעמוד קודם

(נשמרת אברותם ח'יא עמי לאן) שאסורה.
 (21) חנגריה קיבובסקי (הלכות מנוחה סי' רבו שעניצה סיק נג) כתוב בשם החוזיא לפפק על הדרור זה, וכן כתוב בספר ארחות רבנו (ח'יא עמי צח) שהחוזיא והצריך תחולות על נרתיק המנוחה מטלית שלא יהיה אותה לכיסוי המנוחה.

[ביהיל דזה בנת]

אך אם שער קבוצאים קונה פלאן הנה קבוצה רק לפאלה ולא לפעה, וזאת עיין קצת, וכפוקים לא הנזכיר חלוק גזיה²²².

(22) ובמשניב להלן (סיק יא) התייחס להנחת תפליין על המנוחה תחת שני כירם, אך על פי שאין הכרום מוכרים את התפליין מלמטה.

[ביהיל דזה אסור לשמש]

ען במשנה ברוחה ק'תוא סדרן לעשות בו צרכו²²³).
 (23) ולמנין להוננס לבית הכסא עם תפליין, כתוב במשניב לקמן (ס' מג סיק כד) שימושם שאטלו בכיס לא יבניסן, אלא רק בכלי בתוך כל.

[ביהיל דזה אפלן]

ובלישען אם צליזיד' איזרף חפר נצפחה כל' בתרך כל', אין מזיח מן הקבוקים²²⁴.
 (24) כוונתו, שמדררי והרמביים (פי' מהל' תפליין הבדי') המובאים להלן (ד'ית ואם אשთן), שאם מניה את התפליין כל' בתוך כל' תחת הכרה, מותר להניחן שלא בגין מראותיהם אפללו כתשאשו עמו בכוונה, מוכחים שהאסטרו להבית את התפליין בגין מראותיהם וגוג אף באותן שיש כל' בתוך כל' מלבד הכרה, ולמרות שנחלקו האחוריות על הדין הרואשון, וסבירות שכשאשו עמו בכוונה מותר להניח את התפליין כל' בתוך כל' אף בלא הכרה, מבואר בביהיל שם, מימ' בדין החני לא מצינו שעניכו, ומולם מוחדים שאסור להניחן בגין מראותיהם אף כשיש כל' בתוך כל' מלבד הכרה.

(25) שכתב שם יש במחיצה נקבים וחולנות בעין סוריה, אסור לאדם לשמש מיטחו כיון שאין הספרים מוכרים מן העין, והובאו דבריו במשניב שם (ס' ס' כת), וכותב המשניב שם, בספר נחר שלום ובספר הוטפת יושלים פקפק על דברי המגאי, ומשום כך אף על פי שלכתהילה טוב לבסות את הספרים שלא היו גראים, מימ' מקום הדחק יש לסגור על דעת המתיקים.

[משניב ס' ק]

לאו דזוקא בלמים, וזהו כדי שעני נסויין²²⁵). ואם פרש טלית או שאר כסרוין) וכו', וזהו כדי במזווה הקבועה לפנים בפרק ז' (פרק ז' בתקופת קליעין) וככז, ואחריך השיטה פתק שללה, מקרוב²²⁶.

(26) ואף בשבת כהב ל�מן (ס' שטו ס' ק) שמורה ס' ק' שמורה לכיסוי, ואין בו משומש אישור עשיית מחיצה המתרת בשבת.

(27) והוביל סדרן לשניים מכסה בו, מצד האין (בוטשאטש, סוף ס' רמן) שנחשב לשני ביסויים ואין צורך עוד כיסוי, והגרען קרליין (חוט שני יומם טוב עמי שנג) הורה שהואר נחשב לכיסוי אחד וצריך להניח עליו כיסוי גוף.

(28) ובחרור אחר שפטחו פתחו ונראה מרוחק, צידד בבייל ל�מן (ס' רמן ס' ז' דזה אסור) להקל, והביא שן צידד הנמר שלום. אכן הפתחי השובבה (וירד ס' רבן ס' ק) כתוב בשם הפנים מאירות להחמיר. ומימ' היסק ה' היבאה שמדובר בוה אין למוחות בדין.

(29) ולגי מוקם שיש בו טינוף כגון שתינוקות מצעדים בו, כתוב השריע (וירד ס' רבו ס' ה) שטוב לכיסותם שם את המנוחה. וכותב הפתחי השובבה (שם ס' ק' ב' השם הודי קטנה, שהוא רק באופן שהחישב מודמן במקורה). אבל אין לעשות בקביעות דבר בויןnder המנוחה ולסגור על ההיסטוריה. ולעומד מול שם של קרען, כשהשוו מגולת, הורה הגרשאי אויערבך

הלכות תפליין סי' מ' מ' מ' מ'

המשך מעמוד עג

(ארחות רבנו ח'יא עמי רמא) הורה להניח את ספריו רק על בבא ובבד.

ולגבי דפים של מוציא מקומות שהם כסימנים בלבד ומי שלא כתובם אינם מבינים, כתוב בשווי אגרות משה (וירד חי' ס' עז) אין בהם קרישוש.

(30) וחביר תורה שאין בהם שמות, כתוב הגרשאי אויערבך (הלכות שלמה תפלה פ' דבר הלכה א'ות לא) שאין אסור להיבנס ארונות לבית הכסא אלא כשם מנולים, אך לא כשם מוכסום ומונחים בבגד, ואבוייל אם מוכסום בכיסוי אחד. ודבריו תורה המוכסים ומונחים בתוך כס' הbang, והוא הם כמנוחים בכל' בתוך כל', ולכל' הדרעת מוחר להיבנס ארונות לבית הכסא אפילו לעשות לצרכו.

(31) ושטר שכתוב עלו שם בלאו, ובגון שטר דולר, כתוב הגרשאי אויערבך (שם) שמותר להכנסו לבית הכסא, משומש לרדרעת השיר (וירד ס' קעט ס' יז) שם הכתוב בלאו אין בו קדשה. וכן כתוב המשניב ל�מן (ס' פה ס' ק) שמורה למקוק שם הכתוב בלאו.

הלכות תפליין סי' מ' מ' מ' מ'

המשך מעמוד 146

ולגבי הדשן כל הלילה שלא בשכיבה, הורה הגרשאי אלישיב (פנני תפילה עמי ט), שאם בר הרגלן, וכן הנגע במטוס שרישן בלילה שלא בשכיבה, נהשכ卜 לשינוי קבע וצריך לברך ברכות התורה.

רצונו לישן שינוי מוגבלת, ובגנו מי שכבר ישן בלילה וקס למלוד אך חור לשין קצת עד שיאיר היום, בין שהגביל את עצמו בשינה אפילו שיישן על מיטתו נשבע כנראה.

חֲלֻכּוֹת תְּפִלִין סִימָן מַה מֵ

הם לבושים. יכולין להנימ שם תפלין לכתלה, ובביה האמצעי שטמץת בני אדם עומדים שם לבושים (ח) ומתקצפן ערומים. אינו יכול להנימם לכתלה. ואם היה בראשו אין אריך מהלצון, (ו) ובביה הפנימי של העומדים שם ערומים, אפילו היה בראשו ציריך לחצן:

הלכות ברבות השחר ושאר ברבות

מונ' דיני פרכת השחר, ובו ט' סעיפים:

- א** א' קשישׁוּר (ב) משבחו (ב) אמר אללי (ט) נשבחה. ב' קשישׁוּר קול הפהrangleן יברך 'סנוון (ר) לשכביי בינה. (ט) (ט) בשלובש יברך (ח) מלביבש עירמים. קשיניה גדייו (ט) על (ט) (ט) עיניו יברך פוקם עירום. קשישׁוּר יברך זוגף קפופים. קשיניה בגלוּי הארץ יברך רוקע הארץ על

שער תשובה

בפרק עז' קחמיין אעפ' שאון שם ארכט מושם זונא דאית בה אקל לא בפרק עז' וער' סיד סיד' א:

(ה) נטענה. אם מברך ברוך פסחני בטקסו אללי נטענה ינעם, פר' ר'ח'ה:

(3) בשלובש. לי' שיטון ערט אלא פון שלובש מלוחש קעלון שעלון מברך ברכה זו, פריה: (2) עירין. פון עיר מפה, דאסטר דאסטר ל'המ

[ג] גשלחה. ען בח'ה, וספרית כתיאר ואגא לתה כלשון פולישלען, ואכן לאיל שי מיש. וכן מיש פונגייא ביש פליקון קדם בואר להכחים אטאר וראי כה. וכוספער פערעה נעה נעה שיאדר תחולת בכתה אללים כה. שפַּרְבָּב צוֹרִישׁ עֲצָבוֹן בְּהַבְּרִי סָרֵב תְּחִדְשָׁה, ותקחן ותשקה קעט שלא ביסס פְּקָדָע מְזָהָב. וקעט פְּנִינֶס יְאַדְרָר וְרַאי כה' ו. ואגאנט שט ואחריכ' בסג'ו, נטענטם להכחים שפקחו נעד קהיל וטאור מוטר אללים כה'. ואגאנט שט לא פושט שלא לאמר בלל בכתה אללים דק' ציקון בו פאמאר שט ובן פאנטונג קפקה מל' שהכחים בשלפי'יבער. אף בעי'ה קם שאליך יאטאר ונאחיכ' יאטאר ונאחיכ' יאטאר בכתה כה. וכוכיכו'ו יאטאר ונאחיכ' כה. אף אנטה בפערעה קבאה שאליך לויור קעט סיינס. וואחר שיאדר פסוק זונא, ורכ' בעי'ה זון האה בדור בראשית ווינקרא: לא' לאשטי' לביג' לאעלא' לבירנערעסן אללא איז אטוליך קדרערעסן כה' עי'ש. וכן בשיינט האיכא לשון מהותהו; ואחר שאליך פסוק זה אטור שנקנעמ' כי טיעות הווא קיד' דונזאגן אין כב'יל:

(3) בשלובש. גב'ה'ה. וען לאפען סיד ריב' ריב' בולבש בנד קרעש אטאר מל'ביש ערומים, ורכ' בעי'ה אט' שצער ברוך שקריה חוויז וטבר' קשלובש, אף אם לאשטי' שקריה נטער ברקהה זו עי'ש. וראה לעי' פון בעה'ם בשם והליך הקונה זונען יוקרא מעד' שטאל ובאנטן, ולש' פודזוק בעמצע'ן ללובש שקריה דרכן לפערט אטירומ'ה ברכות אל' וער'יד' מלודר בל'ה'ם ופלכות: [ג] עץ'ו. עברה'ו. ריען באיד' בשם הפלריה'ה שכתב דהינו בעוד ער'יען טאנטן או שף'ען טאנטן,

באור הלכה

יאמר "בבית אלחים נסלה בוגש", ווילע עאמו ביהנסו לבייהנסת מר' פחדו, נומפין ווישקה מעת ויאמר "וואני ברוב סדר אבוא בירע אשתחוו אל היכל גדר שיראך", ואחריך יאנסן) (שע"ה בשם פע"ח):

א (א) בשייעור וכור. כל סברות הפלוא הוא מושם (ה) לאסור לו לאדם לנחות מן הנulos קוה בל' ברכחין, וכל שנגה מון העולם קוה בל' ברכח באן לאסף ברכח, רוזה לופר: קודם ברכח היא לה, ואסורים לך בתקדש שחוא לה, ואטר סברכח הפר הכל לבניאים; ואם בין שקרים סברכח היא לה, הרי טכל קוש לה, ונס בה מעילה אם נעה מטה, כמו בתרוקה שהיא קוש. לפיקן תקנו חכמיינו זיל ברכח על כל דבר ודבר מנטגנות העולם שהאדם והזנה מטהו: (ב) משנתו. רוזה לופר, דזקא (ב) סוף שנותינו, ולא פל זמן שיקרי באייה שעשה שתקהיה: (ג) יאמר 'אלדי נטחה'. צריך (א) לתפסיק מעת בין 'אלדי' ל'נטחה', כדי שלא יהיה נשמע שתקהיה היא אלדי קס ושלות. וידני ברכת אלדי נשמה עין לעיל בסימן ובמשנה ברורה סעידי געתן כב: (ד) לשלבי. כלב (ד) יקרה שבי בלשונן נטקהראין, ורקיב 'או מי ינתן לשכני בינה', וסלב הווא תפין, וועלדי סביבה אדים מבחן בין יום ובין לילה, ומפני שנטגןול מבין בס' בין זה, וגם (ס) יש בשמיותו לאדם קנהה שלודע שהוא קרוב ליום, ובערבי קורין לטרגול שכני, להכי פקינו ברכח זו בשמיותן כל טרכבל, וען לפקון בפער: (ה) 'טלקיש ערפיטים'. לאו דזקא שישן ערם, (ו) אלא בין שארם לובש מל拜师学艺 העליון שעלו מברך ברוך הוא וו': (ו) צל עיניו. פרוש. עלידי (ו) טלקין, דאסור

שער הצעיר

- (5) מכיתת יוסף ואלהה בכה לאפונן בסיקון פר: (6) כ"ח וועליה מיכיר וביריה: (7) פרויינדרים: (8) בסיקון פר: (9) קאנז'אכברקס שם: (10) טור: (11) קאנז'אמנזה:

מילואים

הלוות תפילה סיון מוד מה

המשך מעמוד קודם

(ס'ק ב') שהטעם שאסור להוכנס בשנהוריק פחות מופת, מושום שהנהוריק בעל לנבי התפלין.

[ביהיל זיה ישן]

קשהריך פקון לבוד בתקלתו או בתקלה שלו אין זה קוף הרעתו¹⁶). (ו) מובהר בבריו, שנג בשאייר עודם בתפלית שמונה עשרה, אלא שטמכוון ליבו בשאר חלקי התפילה אין זו היסת הדעת מהתפלין, וכן מובהר עמוק ברכה (לבעל השלייה, הל' תפילה ס' ט ר' הגהיה) שככל זמן שעוסק בדברי קדרה אין זה היסת הדעת מהתפלין, בין שטם הדבר שבודד רשותה, וראה מה שכתבו לעיל ס' ג.

סיון מה

דין תפילה בבית הקברות ובבית המרפא

[משניב ס'ק ב]

ומגן-זבוריום חולק עליו וכחוב דאיינו תופס רק ר' אפטון, עין שטן). (ו) וכן פסק החורוא (אוית ס' טו ס' ב') שלען וה לא אמרין 'כלוא בזאת כדר אמרתו', אומנם לענן אישור אכילה לפני המת (המבואר בשיעי זיד' שמוא ס'יא), שום הוא מוגע לרגע לזרע, כתוב החורוא (שם ס'ק ו) שהוא נהוג בכל החדר שורות נמצאים בו, אפילו מחרוז לאربع אמותיו, סויים שציע. והפתוח תשובה (שם ס'ק ב) כתוב, שדבר זה תולד במחלה העז והשרף (שם).

[משניב שם]

נאפלו כבר של גטן שאדרין לא הגע לכלל מצות, אףלו כי אין לבנס שם בתפילה בראשו מושום "לעג לרשות". (ז) ובטעם הדבר מראה, שהוא כמו שכתב לעיל (ס' ב' ס'ק ד) לנין ציציות, שהרשיטים שמא נשות ארם גורל הוא, ואולם להוכנס עם התפלין בסמוך לכרך של אלה נראת שמורה, וכמו שכתב המשניב שם לנין בביביל לשליל (ס' מג סי' דיה ומונח) שאם הנרתוק מיוחד לתפלין מותר אם יש בו טפת, מושום שנחשב הנרתוק כאחד לחיצין בין התפלין ובין הקרכג. ואם אין הנרתוק מיוחד לתפלין, מותר אפילו בפחות מטפה. (ח) ולגבי הננס לבית הכסא עם תפילין בנרתוקן, ביאר המשניב שם

הלוות ברבות משער סיון מו

המשך מעמוד 148

[משניב ס'ק טו]

עלך כוכבים¹⁷).

(ט) בנסח ברוכה זו האם אומרים 'שלא עשנו עוד כוכבים' או 'שלא עשנו גוי', בחמוץ דבריו הזכיר הנסה 'שלא עשנו גוי', וכן כתוב בשורת האלף לך שלמה (ס' לד) שיש לומר שלא עשנו גורר ואין מועד שרבו החפץ חיים בירך שלא עשנו 'עובד כוכבים', וכן כתוב בספר ברוך שאמור (ברכות השחר).

ולענן הניעור משנתו אם צריך לברך ברבות התורה, כתוב לךון (ס' מו ס'ק ב') שאם התמנם במושב על איזה רוח אפיק בלילה בחשב לשנית עראי, וראה מה שכתבו שם עז.

[משניב ס'ק ה]

דאי לאו הבי חישין שמא יבוא להשתקע בשנית קבעו¹⁸. (ו) והראה את חביוו שישן יותר מבור מוביל מאות אמתה, כתוב הפמג א' סי' ס'ק ג' שצורך להזכיר.

[משניב ס'ק ו]

دلלא פלישין בזנה להפקחה בזין שאנים עליו¹⁹.

(ז) וגם אין התפלין מהדריקות עלייה, כתוב הא"א (בוטשאטע), וכן ליעיל סי' לח ס'ב שאין נחשבות מונחות עליה והרי הן באילו מונחות בkopasa, וכן כתוב המשניב לךון (ס' ג' סי' ג') במיר שאינו יכול להתפקיד מלחפייה,壬ינט התפלין מנקומן ועל ידי כך לא יוחשב כטפיח בתפילה.

[משניב ס'ק ז]

דמלישין שמא יפלו קידרונו²⁰.

(ח) ואם נפלו מיד, כתוב לעיל (ס' מו סי' ג') שנגנו להחטעו.

[משניב ס'ק ח]

דאפלו אם יפלו על קרכג אין בזש כל-קרען.

(ט) ולפיכך אם נפלו בנרתוקן, מובהר לעיל (ס' מו סי' ג') שלא נהנו להחטעו. ובשם האיז כתוב, שאפללו אם נפלו התפלין בנרתוקן יש ליתן פרותה לזרקה.

[משניב שם]

וענן בבאור נגרא'א שפטב דזוקא אם קפרק מחקין טפה או לשוב חציצה להפקיק בין לזרקען). (ט) ולענן הנחת התפלין בשון בנרתוקן על גני הקרכג, כתוב בביביל לשליל (ס' מג סי' דיה ומונח) שאם הנרתוק מיוחד לתפלין מותר אם יש בו טפת, מושום שנחשב הנרתוק כאחד לחיצין בין התפלין ובין הקרכג. ואם אין הנרתוק מיוחד לתפלין, מותר אפילו בפחות מטפה. (ט) ולגבי הננס לבית הכסא עם תפילין בנרתוקן, ביאר המשניב שם

הלוות ברבות משער סיון מו

המשך מעמוד עה

לשון קצת עד שיאיר הרים, בין שהגביל את עצמו בשינה אפילו שיישן על מיטתו ונחשב כבקע, בין רשותו לשינוי בגופה ולגביו הדשן כל הלילה שלא בשכיבת, הורה הגראייש אלישוב (פנינו

שלא על גבי מיטתו ונחשב כבקע, שאם רשותו לשינוי בשינה גופה העמוקה גם אם אינה על מיטתו נחשבת לשנית קבע, ואם רצונו לשין שנייה מוגבלת, וכמו מי שכבר ישן בלילה וקם למדור אך חזר

